

Karlskrona AK, Karlskronapokalen 2 juni 2012

Tävlingsfakta

Nationell rallytävling, grusunderlag, ingående i rally-DM för Smålands BF, Södras DM, Tinter Classic Rallycup samt SSRC.

Totalt 200 km, varav 6 specialsträckor på 41,95 km, SS1 och SS2 kördes 2 ggr.

Totalt kom 116 bilar till start. 96 fick en placering i mål. 20 ekipage (17,2%) bröt.

Från GT Rally deltog Gustav Tillgren med co-driver Peter Larsson i Grupp-E B-förare i en 1999 VW Golf IV. Service sköttes av Roland Karlsson.

I Grupp E startade 18 ekipage varav 2 A-förare, 5 B-förare samt 11 C-förare. Snabbaste i Grupp E blev A-föraren Stefan Ottosson, Vetlanda RRC i en VW Golf III med sluttiden 29.55,0, totalplacerad på 32:a plats. I Grupp-E B-förare var Carl Ryke, Karlskrona AK VW Golf III snabbast med sluttiden 31.14,2, totalplacerad på 59:e plats. Gustav och Peter blev 2:a bland B-förarna, 31.47,8, 33,6 s efter Carl Ryke och på en 68:e plats totalt. I denna tävling tävlade A- och B-förarna var för sig. Bland samtliga förare i Grupp-E kom de på 5:e plats, Björn Johnsson och Pär Johansson, C-förare, var snabbare än Gustav. Totalsegrare blev Stoffe Nilsson, Hässleholms MK i en Subaru Impreza med sluttiden 26.50,0.

Stoffe Nilssons snitthastighet 93,8 km/t.

Stefan Ottossons snitthastighet 84,1 km/t.

Carl Rykes snitthastighet 79,8 km/t.

Gustav Tillgrens snitthastighet 79,1 km/t.

Det blev ett rally med många oväntade inslag och många "om inte om hade varit, då...". När alla B-förarna var i mål vid Vedebyskolan norr om Karlskrona centrum, visade det sig att två förare stod för sex sträcksegrar men ingen av dem vann klassen. Det berodde på avåkningar och en bilnyckel på drift. Låter knepigt eller hur? Då ska jag reda ut begreppen.

Det var rullande service i Karlskronapokalen och alla serviceteam förflyttade sig succesivt till tävlingsområdet. Något som gav sig iväg tillsammans med en servicebil, var Johan Edquists nyckel till rallybilen. Jag vill inte veta vad han sa när han upptäckte det men jag kan mycket väl sätta mig in i den panikkänsla han måste ha fått när han upptäckte det. Det blev inte bättre än att han fick bryta sönder tändningslåset och "tjuvkoppla" bilen för att kunna komma till start. Vilket han också gjorde men två minuter för sent vilket i sin tur resulterade i 120 sekunders tidstillägg. Och det innan han ens startat första specialsträckan. Surt. Det är en liten jävel som spökar för Edquistarna. Annars var det bröderna Edquist som var snabbast i spåret på inte mindre än fyra SS. De andra två vann Gustav och Peter! Men segrade i klassen gjorde Carl Ryke!

SS1, Skillingsmåla, var en gammal kändis och här fanns det två ökända avåkarställen. Peter kände till dem men berättade inget för Gustav. Det behövdes inte, därför att Gustav kände igen sig från alla in-carfilmer han sett på YouTube. Och sträckan gick jättebra, full attack från att sista lampan slocknat i startklockan till målskylten. Ett par rediga ställ fick han men släppte inte av på tempot för det. Han visste också var han skulle ta det lite lugnare då han ju kände igen sig. Sträckseger på ettan! Det gav mersmak.

Det var på SS2 i Hermansmåla det krånglade till sig. Vägen var smalare än SS1 och det svängde på ordentligt. Och dessutom lite kladdigare före efter allt regnande natten innan. Här var Gustav av vägen inte mindre än två gånger och helt hans eget fel. Trots att det var intensiv notläsning, kom de i rätt tid så det går det inte att skylla på. Vid den andra avåkningen fick han dessutom motorstopp. Det kostade tid och han fick nöja sig med fjärdeplatsen på sträckan.

Snabbast var Edquist men med 120 sekunder i straff, var han fortfarande hopplöst sist bland B-förarna. Upp på förstaplatsen smög därför Carl Ryke som bara var tre sekunder långsammare än Johan Edquist och Carl hade dessutom kört bra på SS1 med en fin tredjetid där.

Granemåla var en helt fantastisk sträcka med bred väg och med härliga svängar. Här inne kom fyrans växel bra till pass och användes flera gånger. Gustav fick till det på nytt och klämde till med sin andra sträckseger, med Johan Edquist några futtiga tiondelar efter. Här tog Gustav in drygt fyra sekunder på Ryke. Det blev en bra snitthastighet också, nästan 93 km/t, ska dock jämföras med Stoffe Nilsson som snittade 110 km/t och Stefan Ottosson med 97 km/t!

Och så kommer vi till fyran, Viö, även det en klassiker och dagens längsta med sina dryga åtta kilometer. Sträckan beskrevs i Anders Martinssons noter som "lömsk" och det får jag nog säga var ett passande ord. Fin kurvig böljande byväg för att sen förvandlas till en smal skogsväg med mycket sten i kanterna. Här gick det lite för snabbt in i en vänstertvåa, noten kom kanske lite sent. I vilket fall som helst bestämde sig piloten för att landa maskinen rakt fram istället för att försöka ge sig på att byta riktning. Och nu kom även backväxeln till användning. Och klockan den gick. Märkligt nog behöll Gustav sin andraplats trots att han hade Simon Komulainen i hasorna. Men Simon måste också ha hittat på något på SS4, därför att han var bara två sekunder före Gustav i mål och då hade Gustav som sagt varit på parkeringen ute i naturen. Ryke tog därmed ett stadigt tag om förstaplatsen och fick samtidigt lite andrum inför de två avslutande sträckorna. Och Gustav bestämde sig för att slå av lite på takten och bevaka sin andraplats då Simon Komulainen inte var hotande nära. Stackars Edquist klippte dock till med en kanontid på denna lömska specialare och kunde lämna sistaplatsen. Men vad hjälpte det, han hade inte den hägrande förstaplatsen ens i närheten. Enda trösten var att han närmade sig Komulainens tredjeplats likt en hungrig haj jagande sitt byte.

De avslutande två repriserna blev avvaktande positionskrig. Alla tog sig i mål på skapliga tider men inget uppseendeväckande utom att Edquist tog i rejält på sista och hamnade en bit under fem minuter. Slutet på SS2/6 var rätt häftigt, nedför med rejäla lyft och svängar. Här var det gott om publik och lite galna var de allt. Då det var fri sikt nästan 400 meter upp i backen, stod de på vägen och kollade när rallybilarna lyfte över krönen för att i sista stund springa av vägen. Kanske inte så klokt men de fick se rätt häftig bilåka. En som gjorde en rätt från luftfärd var Gustav som flög över sista krönet lite på tvären. Det var tur att han fick Golfen på rätt håll igen. Tiden blev 13 sekunder bättre på sexan än på tvåan men då hade han ju lyckats hålla sig på vägen den här gången.

Det var nära att Johan Edquist tagit hand om tredjeplatsen. Han lyckades köra in mer än 90 sekunder av de 120 han fick i straff. Och Komulainen som han hade framför sig i resultatlistan, kom undan med blotta förskräckelsen då han var på väg in i en stengårdsgård i slutet av SS6. Där kunde tävlingen varit över för hans del. Så efter målgång på SS6 var det klart att Carl Ryke och Joakim Amar fick kliva högst upp på pallen efter en jämn och klok körning. Visserligen utan sträcksegrar och med turen att Edquist glömde bilnyckeln i jeansen men så är det i rallysporten. Och tack vare samma nyckel, blev Gustav och Peter tvåa. Igen. Efter fyra tävlingar på grus, har B-förarna (om jag inte räknar med A-förarna som i SSRC tävlar tillsammans med B dito) fyra olika segrare, varav Gustav är en av dem, men bara en förare med andraplatser: Gustav har varit andre bästa B-förare i tre tävlingar. En angenäm upplevelse för alla hans fans!

Bland C-förarna var det lite rörigare. Björn Johnsson, Hässleholms MK, fortsätter att flyga fram och i Karlskronapokalen var det Per Johansson, Gullabo RC, som var strax efter. Annars var spridningen stor bland C-förarna i resultatlistan. Bland annat bjöd SS1 på "kvinnfall" (mosatsen till "manfall") där både Anna Larsson i sin rosa Opel och Emelie Mortensen i en Volvo skrotade bilar. Idag vann Anna Larssons yngre bror, Anders Larsson i en Golffyra, över storasyster eftersom han lyckades ta sig hela vägen till mål på SS1 där han fick ge sig med trasig kylare. Då hade han tidigare lämnat vägen på beryktade avåkarställe nummer ett, medan Anna tog avåkarställe nummer två som orsak till avbrutet tävlande. Emelie Mortensen lyckades ta sig genom SS2 trots att hennes Volvo var rätt illa tilltygad i hörnorna efter en rullning nedför en slänt på SS1. Det var under servicen efter tvåan hon fick ge sig då någon, enligt välunderrättade källor, drog sönder en hydraulslang till styrservon av misstag. Så kan det gå. Utan servo är det inte så lätt att köra rally.

Avslutningsvis vill jag säga att Karlskronapokalen och staden Karlskrona lockar till återbesök. Om inget oförutsett inträffar, är vi tillbaka nästa år igen! Och vilken spännande fortsättning det blir i Småland om knappt fjorton dagar! Vi ses i Gislaved och Skilling 500!

Dennis dennis.tillgren@gmail.com

